

приєдналась до нещасливого загону з ручними візками, який очолював Мартін. 28 липня ці піонери вирушили з ручними візками на захід. Добре відомо, яких страждань зазнали члени цього загону. З 576 людей майже чверть померла перш, ніж вони дісталися Юти. Ще більше загинули б, якби не рятувальні заходи, організовані Президентом Бригадом Янгом, який послав рятувальників з фургонами і запасами знайти змучених, заметених снігом святих.

Мері Мердок померла 2 жовтня 1856 року біля Чімні-Рок, у штаті Небраска. Вона не витримала виснаження, холоду і труднощів подорожі. Її тендітне тіло не знесло фізичних страждань, яких зазнали святи. Коли воно вже ледь трималося за життя, вона думала про свою сім'ю в Юті. Останніми словами цієї відданої жінки-піонера були: "Скажіть Джону, що я померла обличчям до Сіону" (Див. Kenneth W. Merrell, *Scottish Shepherd: The Life and Times of John Murray Murdoch, Utah Pioneer* [2006], 34, 39, 54, 77, 94–97, 103, 112–113, 115).

Мері Мюррі Мердок є взірцем надії і віри дуже багатьох перших піонерів, які здійснили мужню подорож на захід. Для сучасних духовних подорожей потрібно не менше надії чи віри, ніж тим першим піонерам. Виклики, що стоять перед нами, можуть бути іншими, але зусилля є такими ж великими.

Я молюся, щоб наші надії спонукали нас до здійснення наших праведних мрій. Я особливо молюся, щоб наша надія на Спокуту зміцнила нашу віру і милосердя, і дала нам бачення вічної перспективи нашого майбутнього. Про те, щоб всі ми мали справжню яскравість надії, я молюся, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■



Ларрі М. Гібсон

Перший радник у генеральному президентстві Товариства молодих чоловіків

Священні ключі Ааронового священства

Господь бажає, щоб кожен носій Ааронового священства запрошував усіх прийти до Христа— починаючи зі своєї власної сім'ї.

Один з моїх синів у 12 років вирішив розводити кроликів. Ми побудували клітки і купили у сусіда одного дорослого кролика і двох кролиць. Я не мав жодного уявлення про те, з чим я зв'язався. За дуже короткий період часу, ці кролики вже ледь поміщалися у нашої повітці. Тепер, коли мій син вже дорослий, маю визнати моє здивування щодо способу, яким контролювалася їхня популяція—сусідський собака час від часу залазив у повітку і зменшував їхню кількість.

Але моє серце було зворушене, коли я бачив як мій син зі своїми братами наглядали за тими кроликами і захищали їх. І тепер, як чоловіки і батьки, вони є достойними носіями священства, які люблять, зміцнюють свої власні сім'ї і наглядають за ними.

Мене сповнюють теплі почуття, коли я спостерігаю як ви, молоді чоловіки Ааронового священства, підтримуєте, зміцнюєте тих, хто навколо вас, включаючи ваші сім'ї, членів ваших кворумів та багатьох інших, і наглядаєте за ними. Як я вас люблю.

Недавно я спостерігав за тим, як рукопокладали 13-літнього молодого чоловіка президентом кворуму дияконів. Після цього єпископ потиснув йому руку і звернувся до нього як до "президента", пояснивши членам кворуму, що "він звернувся до нього як до президента, щоб підкреслити святість його покликання. Президент кворуму дияконів є одним з чотирьох членів приходу, які мають ключі президентства. Маючи ці ключі, разом з радниками він вестиме кворум через натхнення від Господа". Цей єпископ розумів силу президентств, на чолі з президентом, який має і застосовує священні ключі священства (див. УЗ 124:142–143).

Пізніше я запитав цього молодого чоловіка, чи був він готовий головувати над цим величним кворумом. Його відповідь була: "Я хвилююся. Я не знаю, що робить президент кворуму дияконів. Може, ви мені поясните?"

Я сказав йому, що у нього є чудовий єпископат і радники, які допоможуть йому стати успішним і сильним провідником священства.



Я знав, що вони будуть поважати священні ключі президентства, яке він мав.

Потім я запитав: “Чи вважаєш ти, що Господь дав би тобі це важливе покликання, не давши тобі спрямування?”

Він подумав, а потім відповів: “Де я можу його знайти?”

Після певного обговорення він усвідомив, що знайде спрямування у Писаннях, словах живих пророків, та у вигляді відповіді на молитву. Ми вирішили, що знайдемо уривок, з якого почнемо вивчати обов’язки його нового покликання.

Ми відкрили 107 розділ Учень і Завітів, 85 вірш. Там йдеться про те, що президент кворуму дияконів має сидіти в раді з членами кворуму і навчати їх їхнім обов’язкам. Ми звернули увагу на те, що цей кворум є не лише класом, але також радою молодих чоловіків, які мають зміцнювати і наставляти один одного під спрямуванням президента. Я висловив впевненість у тому, що він буде надзвичайним президентом, який покладатиметься на натхнення від Господа і звеличуватиме це священне покликання, навчаючи своїх товаришів-дияконів їхнім обов’язкам.

Потім я запитав: “Знаючи, що ти маєш навчати дияконів їхнім обов’язкам, чи знаєш ти в чому вони полягають?”

Знову ми звернулися до Писань і знайшли:

1. Диякон має бути призначеним наглядати за Церквою, щоб бути йому постійним

священнослужителем для Церкви (див. УЗ 84:111).

Оскільки сім’я є основною одиницею Церкви, найважливіше місце, де носій Ааронового священства може виконати свій обов’язок—це його дім. Він надає служіння священства своєму татові і мамі у той час, як вони керують своєю сім’єю. Він також наглядає за своїми братами і сестрами, молодими чоловіками свого кворуму та іншими членами приходу.

2. Диякон допомагає вчителю виконувати всі його обов’язки в Церкві, коли вимагають обставини (див. УЗ 20:57).

Ми визначили, що якщо диякон має допомагати з обов’язками вчителя, то йому треба знати їхні обов’язки. Ми зазирнули в Писання і швидко знайшли більше дюжини обов’язків чина вчителя (див. УЗ 20:53–59; 84:111). Який чудовий досвід можна отримати, якщо кожному молодому чоловікові—і його батьку, радникам і всім нам—зробити те ж саме, що й цей юнак: звернутися до Писань і самим знайти визначення своїх обов’язків. Припускаю, що багатьох з нас здивує—і надихне—те, що ми там знайдемо. Брошура *Обов’язок перед Богом* містить чудові загальні визначення обов’язків Ааронового священства і є чудовим ресурсом для духовного розвитку. Я захожую вас постійно використовувати її.

3. Диякони і вчителі також мають “застерігати, роз’яснювати, напучувати, і вчити, і запрошувати

всіх прийти до Христа” (УЗ 20:59; див. вірші 46 і 68 для священників).

Багато молодих чоловіків вважають, що їхня місіонерська діяльність починається, коли їм виповнюється 19 і вони потрапляють у Центр підготовки місіонерів. Із Писань ми дізнаємося, що вона починається задовго до цього. Господь бажає, щоб кожен носій Ааронового священства запрошував усіх прийти до Христа—починаючи зі своєї власної сім’ї.

Потім, щоб допомогти цьому молодому президентові зрозуміти, що він, і лише він, є головуючим чином кворуму, я запропонував прочитати три рази перший обов’язок, вказаний в Ученні і Завітах 107:85. Він прочитав: “Головувати над дванадцятьма дияконами”. Я запитав: “Що Господь говорить особисто тобі про твої обов’язки президента?”

“Ну,—сказав він,—під час розмови мені в голову прийшли кілька думок. Я вважаю, що Небесний Батько хоче, щоб я був президентом дванадцяти дияконів. Нас приходить лише п’ятеро, а один приходить лише іноді. Тому де нам взяти дванадцять?”

Я ніколи раніше не бачив цього вірша в такому світлі, але у нього були священні ключі, яких у мене не було. Мене навчав 13-літній президент кворуму дияконів про силу отримувати одкровення, яка є у тих, хто має священні ключі президентства, незалежно від їхнього інтелекту, статури або віку.

Я відповів: “Я не знаю. А що ти думаєш?”

І він відповів: “Нам слід знайти спосіб допомагати йому приходити частіше. Я знаю, що є два інші, які мають бути в нашому кворумі, але вони не приходять і я з ними незнайомий. Може, я стану близьким другом одному із них, а мої радники працюватимуть з іншими. Якщо вони всі прийдуть, то нас буде семеро, але де ми знайдемо ще п'ять?”

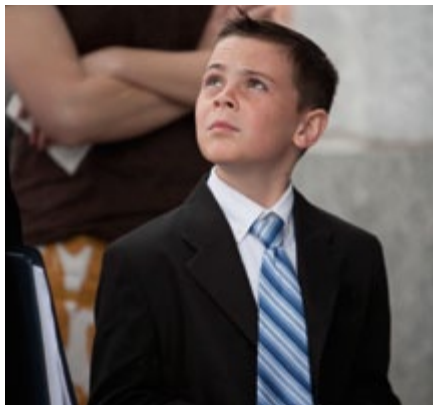
“Я не знаю,—відповів я,—але якщо Небесний Батько хоче, щоб вони там були, то Він знає”.

“Тоді нам варто помолитися нашим президентством і кворумом, щоб дізнатися, що робити”. Потім він запитав: “А я відповідальний за всіх хлопчиків нашого приходу віку дияконів, навіть тих, хто не належать до Церкви?”

З благоговійним здивуванням я запитав: “З точки зору Господа, твій єпископ відповідає лише за членів приходу, чи й за тих, хто живе в його межах?”

Цей молодий “постійний священнослужитель” зрозумів. Він побачив роль кожного диякона, вчителя і священника в тому, щоб наглядати за Церквою і запрошувати всіх прийти до Христа.

Коли я думаю про наших чудових молодих чоловіків і жінок Церкви, на мою думку спадає уривок з



Писань, той, якого цитував Мороній Джозефу Сміту, де сказано, що “це ще не збулося, але незабаром збудеться” (Джозеф Сміт—Історія 1:41)—“І буде потому,—виллю Я Духа Свого на кожне тіло, і пророкуватимуть ваші сини й ваші дочки,... юнаки ваші бачити будуть видіння” (Йоїл 3:1).

В голові у цього молодого президента з'явилося видіння того, яким Небесний Батько хоче бачити його кворум. Це було одкровення, якого він потребував, щоб зміцнювати активних членів свого кворуму, рятувати тих, у кого труднощі, і запрошувати всіх приходити до Христа. Маючи таке натхнення, він спланував, як буде виконувати волю Господа.

Господь навчав цього молодого президента, що *священство* означає служіння іншим. Як каже наш улюблений пророк Президент Монсон: “Священство насправді не стільки дар, скільки доручення служити, привілей піднімати та можливість благословляти життя інших”. (“Відповідальність нашого святого священства”, *Ліягона*, трав. 2006, с 57).

Служіння—це сама основа священства—це служіння іншим, прикладом якого є Спаситель. Я свідчу, що це Його священство. Ми виконуємо Його доручення, і Він показав усім носіям священства способи вірного служіння у священстві.

Я запрошую кожне президентство кворумів дияконів, вчителів і священників регулярно радитися вивчати і молитися, щоб дізнатися волю Господа для вашого кворуму, а потім іти і виконувати її. Використовуйте брошуру *Обов'язок перед Богом*, навчаючи ваших членів кворуму їхнім обов'язкам. Я запрошую

кожного члена кворуму підтримати вашого президента кворуму і звертатися до нього за порадою, вивчаючи і праведно виконуючи всі ваші обов'язки у священстві. І я запрошую кожного з нас дивитися на цих чудових молодих чоловіків, як Господь дивиться на них—як на потужний ресурс для побудови і зміцнення Його царства тут і зараз.

Ви, чудові молоді чоловіки, маєте Ааронове священство, відновлене Іваном Христителем Джозефу Сміту та Оліверу Каудері біля Гармоні, Пенсільванія. Ваше священство має священні ключі, які відкривають двері для всіх дітей Небесного Батька, щоб вони могли прийти до Його Сина, Ісуса Христа, і слідувати за Ним. Це відбувається через “євангелі[ю] покаяння і хрищення зануренням для відпущення гріхів”, щотижневий обряд причастя і “священнослужіння ангелів” (УЗ 13:1; Джозеф Сміт—Історія 1:69). Ви воістину служителі, які мають бути чистими, достойними і вірними носіями священства в усі часи і в усіх місцях.

Чому? Прислухайтеся до слів нашого улюбленого Першого Президентства, якими вони звернулися до кожного з вас у брошурі *Обов'язок перед Богом*:

“Ти маєш повноваження виконувати обряди Ааронового священства... [ти] щедро благословиш життя оточуючих...”

Небесний Батько дуже довіряє тобі і впевнений у тобі. У Нього є для тебе важлива місія” (*Мій Обов'язок перед Богом: для носіїв Ааронового священства* [2010], с. 5).

Я знаю, що ці слова істинні і я молюся, щоб кожен з вас мав те саме свідчення. І я кажу все це у священне ім'я Його, чие священство ми маємо, Ісуса Христа, амінь. ■